

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia Adam Bojko
Protokolant	st.sekr.sąd. Aneta Wojtasik

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2021 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko E. M..M. M. sp. j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. w K., (...) sp. z o.o. sp. k. w K. oraz P. P.

o zapłatę

1. zasądza solidarnie od pozwanych E. M..M. M. sp. j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. sp. k. w K. oraz P. P. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 356 205,34 zł (trzysta pięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście pięć złotych 34/100), zastrzegając pozwanej (...) sp. z o.o. sp. k. w K. prawo powoływania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do wartości nabytego przedsięwzięcia prowadzonego pod nazwą T. P. P. z siedzibą w K. według stanu w chwili nabycia, a według cen w chwili zaspokojenia powoda;

2. zasądza solidarnie od pozwanych E. M..M. M. sp. j. w P., M. M. (2), M. M. (3) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. ustawowe odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych: od kwoty 138 383,29 zł (sto trzydzieści osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote 29/100) za okres od dnia 3 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty, od kwoty 61 500,00 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy pięćset złotych 00/100) za okres od dnia 3 stycznia 2018 roku do dnia 20 marca 2018 roku, od kwoty 50 000,00 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100) za okres od dnia 3 stycznia 2018 roku do dnia 28 marca 2018 roku, od kwoty 11 500,00 zł (jedenaście tysięcy pięćset złotych 00/100) za okres od dnia 3 stycznia 2018 roku do dnia 28 marca 2018 roku, a od kwoty 217 822,05 zł (dwieście siedemnaście tysięcy osiemset dwadzieścia dwa złote 05/100) za okres od dnia 29 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty, a ponadto kwotę 165,95 zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych i 95/100) tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności dochodzonej przez powoda na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684);

3. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 356 205,34 zł (trzysta pięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście pięć złotych 34/100) za okres od dnia 5 lutego 2019 roku do dnia zapłaty;

4. zasądza od pozwanej (...) sp. z o.o. sp. k. w K. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 356 205,34 zł (trzysta pięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście pięć złotych 34/100) za okres od dnia 26 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

5. zastrzega, że spełnienie w całości bądź części świadczeń zasądzonych w punktach 2 (dwa), 3 (trzy) i 4 (cztery) sentencji wyroku przez któregokolwiek z pozwanych zwalnia pozostałych do wysokości dokonanej zapłaty;
6. oddala powództwo w pozostałej części;
7. zasądza solidarnie od pozwanych E. M..M. M. sp. j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. sp. k. w K. oraz P. P. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 32 628 zł (trzydzieści dwa tysiące sześćset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
8. zasądza od powoda (...) sp. z o.o. w G. na rzecz pozwanej (...) sp. z o.o. w K. kwotę 10 817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
9. nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych E. M..M. M. sp. j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. sp. k. w K. oraz P. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w P. T. kwotę 3 131,21 zł (trzy tysiące sto trzydzieści jeden złotych 21/100) tytułem zwrotu wydatków na koszty opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 175/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. w G. w pozwie wniesionym w dniu 21 czerwca 2018 r. przeciwko E. M..M. M. sp.j. w restrukturyzacji w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. w K., (...) sp. z o.o. sp.k. w K. oraz P. P. domagała się zasądzenia od pozwanych solidarnie na jej rzecz kwoty 356 205,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych: od kwoty 138 383,29 zł od dnia 3 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 61 500 zł od dnia 3 stycznia 2018 r. do dnia 20 marca 2018 r., od kwoty 50 000 zł od dnia 3 stycznia 2018 r. do dnia 28 marca 2018 r., od kwoty 11 500 zł od dnia 3 stycznia 2018 r. do dnia 28 marca 2018 r., od kwoty 217 822,05 zł od dnia 29 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty – tytułem wynagrodzenia za roboty budowlane oraz kwoty 165,95 zł, stanowiącej równowartość 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach płatności w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684).

Uzasadniając żądanie powódka przytoczyła okoliczności, z których wynika, że w dniu 10 lipca 2018 r. zawarła z pozwaną E. M..M. M. sp.j. w restrukturyzacji umowę dostawy elementów żelbetowych dla realizacji obiektu T. w R. – budynku biurowego wraz z halą magazynową zlokalizowanego w R.. W dniu 22 sierpnia 2017 r. E. poinformował inwestora T. P. P. o zawarciu umowy z powódką. Inwestor wyraził na to zgodę. Całość zamówionych elementów została wyprodukowana oraz odebrana bez zastrzeżeń. Z uwagi na zwłokę generalnego wykonawcy w spełnieniu świadczenia, inwestor zapłacił jej część wynagrodzenia w łącznej kwocie 614 724,68 zł, nadal jednak pozwani pozostają jej dłużnikami w zakresie kwoty 356 205,34 zł. Uzasadniając legitymację pozwanych M. M. (2) i M. M. (3) powódka wskazała, że są oni współnikami pozwaną E. M..M. M. sp.j. w restrukturyzacji, ponoszącymi solidarną odpowiedzialność ze spółką za jej zobowiązania. Legitymację pozwanej (...) sp. z o.o. powódka uzasadniała wykreśleniem z rejestru przedsiębiorców T. P. P. i jego przekształcenie w jednoosobową spółkę kapitałową z dniem 30 kwietnia 2018 r., której przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. (...) sp. z o.o. sp.k. powódka wywodziła z faktu, że inwestor dokonywał przelewów na jej rzecz z rachunku tego podmiotu. Nadto P. P. jest jedynym współnikiem oraz podmiotem uprawnionym do reprezentowania tej spółki, a udzielając odpowiedzi na jej pismo z dnia 7 maja 2018 r. podpisał jako inwestor oraz prezes zarządu (...) sp. z o.o. sp.k.

Zarządzeniem z 28 listopada 2018 r. wyłączono do odrębnego postępowania żądania wniesione przeciwko (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. sp.k.

W dniu 26 listopada 2018 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym E. M..M. M. sp.j. w restrukturyzacji w P., M. M. (2), M. M. (3) oraz P. P., aby zapłacili na rzecz powódki solidarnie kwotę 356 205,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych za okresy wskazane w pozwie.

Pozwani E. M..M. M. sp.j. w restrukturyzacji w P., M. M. (2) i M. M. (3) w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty wnieśli o oddalenie powództwa. Wskazali, że w związku z nienależytą realizacją umowy przez powódkę, w tym opóźnieniach w dostawach, błędnymi rozliczeniami, koniecznością wykonania robót naprawczych, wadami dostarczonych wyrobów, złożyli w dniu 8 października 2018 r. oświadczenie o potrąceniu, w wyniku czego to powódka stała się ich dłużnikiem w kwocie 3 307,09 zł.

Pozwany P. P. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że kopia umowy załączona od pozwu nie została podpisana przez reprezentantów powódki, a wyłącznie przez M. M. (2) jako współnika generalnego wykonawcy. Wobec nieważności umowy została ona zawarta per facta concludentia z chwilą dokonania dostawy, która nastąpiła na rzecz Budownictwa (...) Sp. z o.o. Sp.k. Pozwany zaprzeczył, aby ta spółka brała udział w realizacji inwestycji. Podniósł, że umowa na którą powołuje się powódka, była umową dostawy, w związku z czym nie ma do niej zastosowania solidarna odpowiedzialność inwestora wynikająca z art. 647¹ k.c.

Pozwane (...) sp. z o.o. w K. oraz (...) sp. z o.o. sp.k. w K. w odpowiedziach na pozew wniosły o jego oddalenie, przytaczając argumentację tożsamą z argumentacją zawartą w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym przez P. P.. Dodatkowo pozwana (...) sp. z o.o. zakwestionowała swoją legitymację procesową bierną wskazując, że nie powstała na skutek przekształcenia jednoosobowego przedsiębiorcy, a ponadto została zarejestrowana w KRS w dniu 28 grudnia 2016 r., podczas gdy P. P. został wykreślony jako przedsiębiorca z dniem 30 kwietnia 2018 r. Pozwana (...) sp. z o.o. sp.k. podniosła dodatkowo, że kontynuuje realizację przedmiotowej inwestycji, albowiem w dniu 27 kwietnia 2018 r. P. P. wniósł aportem, na zasadzie art. 55¹ k.c. całe przedsiębiorstwo do spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2017 r. pomiędzy pozwanymi P. P. jako inwestorem, a E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji w P. jako wykonawcą została zawarta umowa o roboty budowlane. Na podstawie umowy inwestor zlecił wykonawcy, a wykonawca zobowiązał się do wybudowania na nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) budynku biurowego z halą magazynową wraz z towarzyszącą infrastrukturą oraz uzyskaniem pozwolenia na budowę. Wykonawca zobowiązał się do przedstawiania inwestorowi wraz z fakturą oświadczenia podwykonawców o stanie rozliczeń i spełnieniu na ich rzecz wymagalnych świadczeń, a jeżeli wykonawca nie zaspokoi wymagalnych roszczeń podwykonawców, wówczas inwestor będzie miał prawo zatrzymać część wynagrodzenia odpowiadającą roszczeniom podwykonawców i dokonać na ich rzecz bezpośredniej zapłaty.

/dowód: umowa o roboty budowlane k. 593 -601/

W dniu 25 sierpnia 2017 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w G., a pozwaną E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji w P. została zawarta umowa o dostawę nr (...). Na podstawie umowy (...) Sp. z o.o. w G. zobowiązała się do wyprodukowania i dostarczenia elementów żelbetowych – określonych w załączniku Nr 2, niezbędnych do wykonania w/w inwestycji, zgodnie z dostarczoną mu przez zamawiającego kompletną dokumentacją techniczną (projekt warsztatowy). Wymagania dotyczące jakości elementów miały być zgodne ze standardami powódki, ujętymi w „Warunkach technicznych wykonywania prefabrykowanych elementów konstrukcji z betonu zbrojonego stalą statyczną i sprężynową”, stanowiących załącznik Nr 5 do umowy. Miejscem dostawy/adresem budowy była R. ul. (...), inwestorem bezpośrednim był T. P. P., inspektorem nadzoru inwestorskiego był M. F.. Zamawiający zobowiązał się do formalnego i skutecznego powiadomienia inwestora o udziale powódki jako wykonawcy w inwestycji, przekazania jej pisemnej informacji o dokonaniu tego powiadomienia oraz przedstawienia oświadczenia inwestora, że zobowiązuje się, w razie braku zapłaty od zamawiającego na rzecz wykonawcy do przejścia tych zobowiązań. Szacunkowe wynagrodzenie z tytułu wykonania przedmiotu umowy określono na kwotę 1 100 000 zł netto. Termin płatności określono na 30 dni od daty dostarczenia faktury zamawiającemu. Zamawiający zobowiązał się do uiszczenia zaliczki w wysokości 25 % płatnej w terminie 3 dni po zamówieniu, a jej zapłata była warunkiem dotrzymania przez wykonawcę terminów realizacji zamówienia. Rozliczenie stron miało nastąpić fakturami częściowymi wystawianymi na koniec każdego miesiąca oraz fakturą końcową. Podstawę do wystawiania faktur miały być protokoły odbioru materiałów,

częściowe i końcowy, podpisane przez wyznaczoną osobę ze strony zamawiającego tj. M. M. (3), P. J., M. G.. Termin realizacji przedmiotu umowy określono na od 37 do 45 tygodnia 2017 r. (od 11 września do 06 listopada), a szczegółowy harmonogram dostaw i montażu miał zostać uzgodniony ze wskazanym przez powódkę koordynatorem M. S.. Warunkiem zachowania terminu realizacji było dostarczenie przez zamawiającego kompletnej i niezmiennej dokumentacji technicznej. Rozpoczęcie realizacji inwestycji miało nastąpić w terminie uzgodnionym i potwierdzonym przez obie strony w „Harmonogramie dostaw” określającym daty i godziny podstawienia samochodów z dostawą na plac budowy oraz kolejność montażu. Termin realizacji mógł ulec wydłużeniu z powodu opóźnień w dostarczeniu oraz zmian w dokumentacji technicznej wprowadzonych przez zamawiającego w trakcie realizacji umowy odpowiednio do ich zakresu. Załącznikami do umowy były Ogólne warunki umów dostawy, Oferta nr (...) _rew.2 z dnia 22.08.2017, Harmonogram produkcji oraz Warunki techniczne wykonywania prefabrykowanych elementów konstrukcji z betonu zbrojonego stalą statyczną i sprężynową. Zgodnie z warunkami technicznymi dopuszczalne są różnice w kolorze poszczególnych prefabrykatów wynikających z właściwości stosowanych materiałów, barwa powierzchni uformowanego betonu nie jest jednolita i posiada w swoim obrębie odcienie barwy kwalifikowanej do koloru szarego. Warunek jednobarwności prefabrykatów musi być jednoznacznie określony przez inwestora w zleceniu i stanowi podstawę do naliczania dodatku za beton o specjalnych wymaganiach elewacyjno/licowy. Dopuszcza się możliwość wykonywania miejscowych poprawek kosmetycznych przy pomocy materiałów dedykowanych do naprawy konstrukcji betonowych. Dopuszcza się mechaniczne uszkodzenie krawędzi. Głębokość uszkodzeń mierzona od powierzchni elementu nie powinna przekraczać 5 mm, a długość mierzona wzdłuż krawędzi prefabrykatu nie powinna przekraczać 50 mm. Liczba uszkodzeń na 1 mb prefabrykatu nie powinna być większa od 2, a łączna ich długość na jednej krawędzi nie powinna przekraczać 300 mm. Uszkodzenia te powinny być naprawione przy prowadzeniu prac malarskich. Dla płyt stropowych typu HC dopuszcza się występowanie uszkodzeń na całej długości krawędzi podporowych o głębokości do 5 mm, dopuszcza się również występowanie uszkodzeń krawędzi niepodporowych o łącznej długości do 250 mm na 1 m każdej krawędzi i głębokości do 10 mm.

/dowód: umowa o dostawę nr (...) k. 56 -58 odwrot, ogólne warunki umów dostawy k. 59 -63, Warunki techniczne wykonywania prefabrykowanych elementów konstrukcji z betonu zbrojonego stalą statyczną i sprężynową k. 64 -65, oferta _ (...) _rew. 2 k. 65 odwrot -67 odwrot, wstępny harmonogram produkcji k. 68/

Praktyka zawierania umów przez powódkę wygląda w ten sposób, że członkowie zarządu podpisywali dwa egzemplarze umowy, które były wysyłane drugiej stronie w celu podpisania i odesłania jednego egzemplarza.

/dowód: zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrot - (...)

Wspólnicy pozwanej E. M.. M. M. Sp.j. w restrukturyzacji przesłali powódce podpisany przez siebie egzemplarz umowy. Jeden z egzemplarzy umowy zawierał podpis przedstawiciela powódki.

/dowód: zeznania pozwanego M. M. (2) k. 1031 -1033/

Projekt warsztatowy zamówionych prefabrykatów opracowała powódka pod nadzorem głównego projektanta obiektu.

/dowód: zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrot - (...), zeznania pozwanego M. M. (2) k. 1031 -1033/

Norma dla płyt kanałowych nie zawiera wymagań co do jednolitości koloru i nie pozwala na to technologia produkcji.

/dowód: zeznania świadka P. K. k. 718 -719 odwrot/

Elementy zamówione przez pozwaną E. M.. M. M. Sp.j. w restrukturyzacji były produkowane pod konkretną inwestycję i projekt. Nie mogłyby zostać sprzedane innemu podmiotowi. Linia produkcyjna powódki została dostosowana do tej produkcji.

/dowód: zeznania świadka W. K. k. 713 -714 odwrot, zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrot - (...)

Powódka nie prowadzi produkcji standardowej, ale wyłącznie produkcję na potrzeby konkretnej inwestycji i na podstawie indywidualnego projektu.

/dowód: zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrot - (...)

Pismem z dnia 22 sierpnia 2017 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zawiadomiła inwestora T. P. P. o zawarciu umowy z powódką, wskazując szczegóły zgłoszenia w załączniku nr 1 do umowy. Podała, że powódka wyraziła zgodę na rozliczenie metodą polecenia płatniczego tj. przelewu należnego jej wynagrodzenia bezpośrednio na jej konto. Wskazała, że brak uwag do zgłoszonego podwykonawcy zostanie uznany, zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c., za wyrażenie milczącej zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą.

/dowód: pismo z 22.08.2017 r. k. 69 -69 odwrot, zeznania świadka M. F. k. 719 odwrot - 723/

W dniu 25 sierpnia 2017 r. M. F. przesłał pozwanej E. M..M. M. Sp.j. wiadomość email, że w imieniu inwestora nie wnosi uwag do zgłoszonego dostawcy prefabrykatów betonowych (...) Sp. z o.o. Kopia wiadomości została przesłana pozwanemu P. P..

/dowód: wydruk wiadomości email k. 75 – 75 odwrot, zeznania świadka M. F. k. 719 odwrot - 723/

W dniu 3 października 2017 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zapłaciła powódce zaliczkę na zamówione prefabrykaty w kwocie 338 250 zł.

/dowód: faktura VAT k. 70/

W okresie od października 2017 r. do 29 grudnia 2017 r. powódka wyprodukowała i dostarczyła na teren budowy zamówione elementy, które zostały odebrane przez zamawiającego.

/dowód: listy przewozowe k. 93 -109 odwrot, oświadczenie E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji k. 134, zeznania świadka M. A. k. 719 odwrot/

Montaż prefabrykatów produkowanych i dostarczonych przez powódkę odbywał się bezpośrednio z samochodów, którymi je przywożono na budowę, za wyjątkiem części płyt HC, które były składowane na budowie.

/dowód: zeznania pozwanego M. M. (2) k. 1031 -1033/

W dniu 17 października 2017 r. pozwana E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zwróciła się do powódki o pilne wstrzymanie prac i produkcji części elementów w związku z rozbieżnościami dokumentacji wykonawczej w stosunku do projektu architektonicznego. W odpowiedzi powódka poinformowała o wstrzymaniu produkcji, przesłała zestawienie elementów, które do tej pory zostały wyprodukowane, wskazała, że do zestawienia należy doliczyć 7 sztuk belek dachowych, podała, że zostały zamówione akcesoria dla elementów zaplanowanych na najbliższe dwa tygodnie, a w przypadku wznowienia produkcji nie może zagwarantować wcześniej ustalonych terminów. W dniu 17 października 2017 r. pozwana E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji poinformowała powódkę, że wstrzymanie produkcji dotyczy wyłącznie elementów wskazanych w poprzedniej wiadomości, a pozostała produkcja pozostaje zgodnie z założeniami. W dniu 27 października 2017 r. powódka zwróciła się do pozwanej E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji o informację w sprawie planowanych terminów odbiorów belek zbrojonych. W dniu 30 października 2017 r. powódka poinformowała pozwaną, że udało się wstrzymać produkcję pięciu sztuk belek. Wskazała, że produkcja belek została zakończona i poprosiła o podanie terminów odbioru elementów.

/dowód: wydruki wiadomości email k. 337 -341, k. 933 -940/

W dniu 18 października 2017 r. E. M..M. M. Sp.j. przesłała powódce zgłoszenie wad w prefabrykatach dostarczonych 16 i 17 października 2017 r. W odpowiedzi powódka wskazała, że oferta obejmowała dostarczenie elementów w naturalnym kolorze betonu niejednorodnie szarym, kosmetyka elementów materiałami dedykowanymi do elementów

z betonu jest standardowym procesem wykończenia elementów prefabrykowanych (łączenia płyt szalunkowych, pory przekraczające dopuszczalne wartości). Podała, że wszystkie elementy dostarczone w dniach 16 – 17 października zostały wyprodukowane i wykończone wcześniej, a od 16 października 2017 r. do kosmetyki elementów został zmodyfikowany materiał wykorzystywany do szpachlowania łączenia szalunków, konsol etc., tym samym odcień kosmetyki na prefabrykatkach uległ ujednoczeniu. Powódka uznała wadę w postaci wyszczerbienia konsoli słupa S4. (...) i zobowiązała się pokryć koszty kosmetyki tego wyszczerbienia.

/dowód: wydruki wiadomości email k. 76 – 76 odwrót/

W dniu 30 października 2017 r. powódka wystawiła fakturę VAT w kwocie 491 724,68 zł płatnej w terminie do 30 listopada 2017 r. z tytułu rozliczenia dostaw w październiku 2017 r.

/dowód: faktura VAT k. 70 odwrót/

W dniu 30 listopada 2017 r. powódka wystawiła fakturę VAT w kwocie 261 383,29 zł płatnej w terminie do 30 grudnia 2017 r. z tytułu rozliczenia dostaw w listopadzie 2017 r. oraz rozliczenia faktury zaliczkowej z dnia 2 października 2017 r.

/dowód: faktura VAT k. 71 odwrót/

W dniu 29 grudnia 2017 r. powódka wystawiła fakturę VAT w kwocie 217 822,68 zł płatnej w terminie do 28 stycznia 2018 r. z tytułu rozliczenia dostaw w grudniu 2017 r.

/dowód: faktura VAT k. 71/

W dniu 24 stycznia 2018 r. powódka zawiadomiła pozwanego P. P. o zaległościach generalnego wykonawcy w płatnościach wskazując, że nie dokonał on żadnych płatności poza fakturą zaliczkową. W odpowiedzi M. F. potwierdził, że powódka została zgłoszona jako dostawca prefabrykatów. Wskazał na dużą różnicę tekstury betonowej płyt stropowych oraz tekstury betonowej słupów wyjaśniając, że dla inwestora jest to problem ponieważ konstrukcja żelbetowa budynku biurowego i antresoli będzie widoczna i nie zostanie zakryta. Powódka odpowiedziała, że generalny wykonawca na etapie negocjacji nie poinformował jej o szczególnych wymaganiach dotyczących kolorystyki spodu płyt oraz innych elementów.

/dowód: wydruk wiadomości email k. 78 – 81 odwrót/

W lutym 2018 r. przedstawiciele powódki byli na palcu budowy w celu zapoznania się ze stanem płyt stropowych w budynku biurowym. Budynek biurowy nie był jeszcze do końca zmontowany. Elementy do jego konstrukcji były składowane na placu budowy, zabrudzone błotem i niezabezpieczone przed wilgocią i opadami. Pracownicy powódki dokonali wówczas czyszczenia jednego z elementów składowanych na budowie, która przyniosła korzystny efekt.

/dowód: zeznania świadka W. K. k. 713 -714 odwrót, zeznania świadka M. K. k. 714 odwrót – 716, zeznania świadka M. S. k. 716 – 717, zeznania świadka P. K. k. 717 odwrót – 719 odwrót, zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrót - (...)

W dniu 8 lutego 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zobowiązała się dokonać na rzecz powódki w terminie do 23 lutego 2018 r. płatności w kwocie 491 724,60 zł tytułem zapłaty za fakturę nr (...).

/dowód: oświadczenie k. 83/

E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji domagała się od powódki skorygowania faktur w związku z wyprodukowaniem i dostarczeniem na budowę zbędnych belek, jak również ujęcia w fakturze belek, które nie zostały dostarczone. Pracownicy powódki wskazali, że błąd powstał prawdopodobnie na skutek wskazania przez pozwaną błędnego zakresu belek objętych wycofaniem z produkcji. Z wiadomości przesłanych przez pozwaną wynikało, że pozwana rezygnuje z części belek budynku biurowego, a nie ze wszystkich, więc produkcja była kontynuowana. Udało się z niej

wycofać pięć sztuk belek. Ponadto w momencie otrzymania informacji o wstrzymaniu produkcji osiem belek było już wyprodukowanych. W zakresie nieścisłości w ilości belek dostarczonych na budowę pracownicy powódki przyznali, że w fakturze wskazano o trzy belki za dużo (budynek biurowy), która miała zostać skorygowana.

/dowód: wydruk wiadomości email k. 929/

Pozwany P. P. zapłacił powódce następujące kwoty:

a. w dniu 7 marca 2018 r. kwotę 491 724,68 zł zgodnie z dyspozycją płatniczą z dnia 1 marca 2018 r. tytułem wynagrodzenia ze strony inwestora w związku jego solidarną odpowiedzialnością,

b. w dniu 20 marca 2018 r. kwotę 61 500 zł zgodnie z dyspozycją płatniczą z dnia 16 marca 2018 r. tytułem wynagrodzenia ze strony inwestora w związku jego solidarną odpowiedzialnością,

c. w dniu 28 marca 2018 r. kwotę 50 000 zł zgodnie z dyspozycją płatniczą z dnia 26 marca 2018 r. tytułem wynagrodzenia ze strony inwestora w związku jego solidarną odpowiedzialnością,

d. w dniu 28 marca 2018 r. kwotę 11 500 zł tytułem dopłaty do (...),

/dowód: potwierdzenia przelewów k. 72 -73 odwrót, dyspozycja płatnicze k. 385 -387, k. 603 -605, zeznania pozwanego P. P. k. 1033 – 1034 odwrót/

Pozwana E. M..M. M. Sp.j. wystawiła dyspozycje płatnicze na żądanie M. F., który uzależnił od tego zatwierdzenie zakresu rzeczowego wykonanych robót i dokonanie płatności przez inwestora.

/dowód: zeznania pozwanego M. M. (2) k. 1031 -1033/

Pomiędzy powódką oraz E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji i M. F. toczyły się negocjacje w sprawie harmonogramu płatności pozostałej części wynagrodzenia należnego powódce. M. F. domagał się od powódki naprawy estetyki płyt. zaproponował spłatę co miesiąc kwoty 50 000 zł i pozostałej kwoty jednorazowo po naprawie. Stwierdził, że inwestor dysponuje pieniędzmi, których nie dostał E. i mogą ona być zapłacone powódce bezpośrednio przez inwestora. Powódka nie wyraziła na to zgody. Przedstawiła własny harmonogram spłaty zadłużenia w równych ratach. Ostatecznie wniosła o przedstawienie przez inwestora konkretnego harmonogramu spłaty zadłużenia wynoszącego łącznie 356 305,34 zł oraz potwierdzenia, że wpłaty będą do końca realizowane przez inwestora, a jeśli zaproponowany harmonogram będzie do zaakceptowania, postara się niezwłocznie zorganizować wyjazd swoich ludzi na budowę.

/dowód: wydruk wiadomości email k. 84 – 91, zeznania świadka A. J. k. 717 – 717 odwrót/

W związku z brakiem płatności na rzecz powódki odbyło się spotkanie w siedzibie inwestora, w którym uczestniczyli przedstawiciele powódki, jej pełnomocnicy, pozwani P. P. i M. M. (3) oraz M. F.. Inwestor nie kwestionował faktu dostarczenia przez powódkę prefabrykatów na teren budowy., ale miał zastrzeżenia do koloru płyt kanałowych. Powódka nie uznawała wad dostarczonych elementów, ale chciała pomóc inwestorowi w ramach dobrej współpracy pod warunkiem rozliczenia się za wykonane prace.

/dowód: zeznania świadka M. K. k. 714 odwrót – 716, zeznania prezesa zarządu powódki K. C. k. 1028 odwrót - (...)

Na spotkaniu pozwany P. P. deklarował dokonanie płatności bezpośredniej na rzecz powódki w kwocie 200 000 zł, ale pełnomocnicy powódki nie wyrazili na to zgody.

/dowód: zeznania pozwanego P. P. k. 723 odwrót – 724, k. 1033 – 1034 odwrót/

W piśmie z dnia 15 maja 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji wezwała powódkę do usunięcia wad dostarczonych prefabrykatów oraz zawiadomiła powódkę, że inwestor zabezpieczył kwotę należności na jej rzecz, która zostanie zwolniona niezwłocznie po usunięciu wad prefabrykatów.

/dowód: pismo z 15.05.2018 r. k. 43, zdjęcia k. 44 -54, k. 167 -272 odwrót/

W odpowiedzi na wezwanie powódka nie uznała żądania usunięcia wad, wskazując, że złożonej pozwanej ofercie, która została przyjęta, wskazano, że warunek jednorodności prefabrykatów musi być uprzednio jednoznacznie określony przez inwestora w zleceniu i stanowi podstawę do naliczania dodatku za beton o specjalnych wymaganiach. Jeśli takiego zamówienia nie było elementy są produkowane w technologii zwykłego betonu, niejednorodnie szarego. Dodatkowo powódka wskazała na niezachowanie określonych w umowie aktów staranności tj. zgłoszenia wady w terminie 48 godzin od jej ujawnienia.

/dowód: pismo powódki k. 161 -161 odwrót/

W dniu 29 maja 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji oświadczyła M. F., że nie wyraża zgody na przekazywanie jakichkolwiek środków finansowych na rzecz powódki jako zapłaty należności przypadających jej pierwotnie.

/dowód: wydruk wiadomości email k. 606 -607/

W czerwcu 2018 r. zarówno E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji jak również P. P. złożyli oświadczenia o odstąpieniu od łączącej ich umowy o roboty budowlane. Budowa obiektu została zakończona przez innego wykonawcę. Strony nie osiągnęły porozumienia w przedmiocie rozliczenia wykonanych robót oraz kaucji na zabezpieczenie w wysokości 700 000 zł uiszczonej przez E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji. Inwestor wystawił wykonawcy notę obciążeniową z tytułu kary umownej w kwocie 1 500 000 zł i zaliczył na jej poczet wartość nierozliczonych robót oraz kaucję na zabezpieczenie. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zgłosiła inwestorowi roszczenie o zapłatę kwoty 1 100 000 zł z tytułu zapłaty za wykonane roboty oraz zwrotu kaucji na zabezpieczenie.

/dowód: zeznania świadka M. F. k. 719 odwrót – 723, zeznania pozwanego M. M. (2) k. 1031 -1033, zeznania pozwanego P. P. k. 1033 -1034 odwrót, k. 723 odwrót -724/

W dniu 20 czerwca 2018 r. M. F. wezwał E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji do przekazania dokumentów potwierdzających uregulowanie płatności na rzecz powódki. W odpowiedzi z 26 czerwca 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji poinformowała M. F., że według inwentaryzacji do rozliczenia z zakresu dostawy i montażu prefabrykatów pozostaje kwota 138 902,69 zł netto/170 850,31 zł brutto i wniosła, aby należność na rzecz powódki pomniejszona o kwotę sporną, została uregulowana bezpośrednio przez inwestora.

/dowód: wydruk wiadomości email k. 736 -737/

Pismami nadanymi w urzędzie pocztowym w dniu 12 czerwca 2018 r. powódka wezwała pozwanych do zapłaty należności objętych pozwem.

/dowód: wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 110 -117 odwrót/

W dniu 16 lipca 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji złożyła oświadczenie potwierdzające, że powódka dostarczyła w całości materiały na (...) w R., jak również, że nie zgłasza żadnych zastrzeżeń do materiałów/prefabrykatów dostarczonych przez powódkę. Zobowiązała się do spłaty całości zadłużenia na rzecz powódki w kwocie 356 205,34 zł wraz z 2/5 odsetek ustawowych w transakcjach handlowych w 10 równych ratach miesięcznych, pierwsza płatna do 20 września 2018 r.

/dowód: oświadczenie k. 134/

W dniu 18 lipca 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji przesłała pełnomocnikowi powódki oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia złożonego w dniu 16 lipca 2018 r., podnosząc, że zostało złożone pod wpływem błędu i podstępem, polegającego na zatajeniu przed pozwaną wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

/dowód: oświadczenie k. 388, potwierdzenie nadania k. 389/

Pismem nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 21 września 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji:

1. wezwała powódkę do skorygowania zawyżonych faktur VAT na kwotę 4 982,67 zł netto związanych z obciążeniem jej belkami, które nigdy nie zostały wyprodukowane i dostarczone;
2. wezwała powódkę do skorygowania faktury VAT na kwotę 56 470,26 zł netto tj. o wartość belek prefabrykowanych wyprodukowanych przez powódkę po dniu wstrzymania produkcji prefabrykatów przez E.;
3. złożyła powódce oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia o kwotę 28 900 zł netto z tytułu niewykonanych napraw belek i słupów prefabrykowanych zgodnie ze zgłoszeniami z dnia 16.10.2017 r., 17.10.2017 r., 9.11.2017 r., 13.11.2017 r.;
4. złożyła powódce oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia o kwotę 112 502,71 zł netto w związku z wadami płyt HC dostarczonych na budowę budynku biurowego;
5. złożyła powódce oświadczenie o obciążeniu jej karą umowną w kwocie 110 000 zł w związku z opóźnieniem dostaw wynoszącym łącznie 102 dni.

/dowód: pismo z 19.09.2018 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 329 -333/

Pismem nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 11 października 2018 r. E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji złożyła powódce oświadczenie o potrąceniu swojej wierzytelności w łącznej kwocie 283 925,33 zł z wierzytelnością powódki w łącznej kwocie 280 618,24 zł, ustalonej z pominięciem nieuznanego obciążenia za belki w kwocie 75 587,10 zł brutto.

/dowód: oświadczenie o potrąceniu k. 392 -393, potwierdzenie nadania k. 394/

Obiekt T. w R. w postaci budynku biurowego z halą magazynową został oddany do użytku.

/dowód: zdjęcia k. 692 -697, zeznania świadka M. F. k. 719 odwrot – 723, zeznania pozwanego P. P. k. 1033 -1034 odwrot/

Wspólnikami pozwanej E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji są M. M. (2) i M. M. (3).

/dowód: informacja z KRS k. 32 -34 odwrot/

Postępowanie restrukturyzacyjne w stosunku E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji zostało prawomocnie umorzone.

/dowód: informacja nadzorcy sądowego D. Z. k. 993/

Pozwana (...) Sp. z o.o. w K. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 28 grudnia 2016 r. Umowa spółki została zawarta w dniu 30 listopada 2016 r. Pozwany P. P. jest jedynym wspólnikiem tej spółki oraz prezesem jej zarządu.

/dowód: informacja z KRS k. 36 -38 odwrot/

Pozwana (...) Sp. z o.o. Sp. k. w K. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 8 grudnia 2017 r. Umowa spółki została zawarta w dniu 19 października 2017 r. Wspólnikami spółki są P. P. oraz (...) Sp. z o.o. w K..

/dowód: informacja z KRS k. 39 -41 odwrot/

Pozwany P. P. w okresie od 20 kwietnia 2000 r. do 30 kwietnia 2018 r. był wpisany do ewidencji działalności gospodarczej jako podmiot prowadzący indywidualną działalność gospodarczą pod nazwą T. P. P.. Podstawą wykreślenia działalności z ewidencji było przekształcenie przedsiębiorcy w jednoosobową spółkę kapitałową.

/dowód: informacja z (...) k. 42/

W dniu 27 kwietnia 2018 r. pozwany P. P. jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą T. P. P. w K. zawarł z (...) Sp. z o.o. Sp. k. w K. umowę przeniesienia przedsiębiorstwa, na podstawie której w wykonaniu zobowiązania wynikającego z podwyższenia wartości wniesionego przez niego jako komandytariusza wkładu do Spółki i pokrycia go w całości wkładem niepieniężnym, przeniósł na rzecz (...) Sp. z o.o. Sp. k. w K. przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. prowadzone pod nazwą T. P. P. w K. o łącznej wartości 20 925 745,74 zł.

/dowód: kopia aktu notarialnego Rep. A Nr (...) k. 628 -632/

W dniu 14 stycznia 2013 r. pozwany P. P. zakupił nieruchomość położoną w miejscowości O., a w kwietniu 2018 r. zamieszkał wraz z rodziną w budynku mieszkalnym wybudowanym na tej nieruchomości. Lokal mieszkalny położony w Z. przy ul. (...) pozostaje własnością pozwanego.

/dowód: kopia aktu notarialnego Rep. A Nr (...) k. 413 -415 odwrót, decyzja k. 416 416 odwrót, zawiadomienie o wprowadzonych zmianach w danych ewidencyjnych k. 417/

Elementy prefabrykowane wyprodukowane i dostarczone przez powódkę na plac budowy obiektu T. w R. stanowiły główne elementy konstrukcyjne budynku. Elementy prefabrykowane, w szczególności z wykorzystaniem stali zbrojącej sprężonej, są elementami o wysokim stopniu skomplikowania, wymagającymi wysokiej wiedzy projektowej, produkcyjnej i montażowej. Ze względu na ich charakter, niezbędne jest każdorazowe przygotowanie form/szalunków co ich wykonania, co jest szczególnie pracochłonne w przypadku słupów ze wspornikami lub dźwigarów. Warunki techniczne poszczególnych producentów określają zakres tolerancji wymiarowych, które są porównywalne. Strona pozwana nie określiła w umowie szczególnych wymagań co do powierzchni licowej elementów. Elementy prefabrykowane są projektowane przez osoby posiadającą specjalistyczną wiedzę i fachowe przygotowanie, w tym uprawnienia budowlane. Są one projektowane z wykorzystaniem wycofanych polskich norm jak i norm europejskich zwanych E.. Projektowanie obiektów z wykorzystaniem element w prefabrykowanych stanowi wąską specjalizację wymagającą dużej wiedzy technicznej oraz doświadczenia. Właściwości fizyczne i chemiczne elementów prefabrykowanych są ściśle określone w dokumentacji projektowej budowlanej, wykonawczej, a w szczególności warsztatowej. Elementy prefabrykowane są głównymi elementami konstrukcyjnymi obiektu i odpowiadają za jego bezpieczeństwo. Prefabrykaty najczęściej produkowane są zgodnie z dokumentacją indywidualną warsztatową specyficzną dla danej inwestycji i indywidualnie przygotowaną. W takim przypadku nie ma możliwości wykorzystania ich na innej inwestycji. Prefabrykaty dostarczone przez powódkę na budowę obiektu T. w R. posiadały wady estetyczne, które są wadami nieistotnymi i usuwalnymi. Są one związane z charakterem elementów betonowych, w tym technologią ich wykonania oraz sposobu składowania. Często zdarza się, że przebarwienia są mniej lub bardziej intensywne z powodu zastosowania środka adhezyjnego do form i jego nierównomiernej aplikacji. Elementy prętowe (słupy, belki i dźwigary) będą miały powierzchnię o wiele gładszą z trzech stron szalowanych w stosunku do strony zacieranej. Często zdarza się również, że wsporniki w prefabrykatach są dodawane w późniejszym czasie, co nie jest błędem, a co wymaga kosmetyki. Płyty HC ze względu na specyfikę ich wykonania w ślizgi z wykorzystaniem betonu bardziej suchego, którego nie można zawibrować po przejeździe ślizgu mają strukturę bardziej porowatą niż elementy prętowe. Ta właściwość powoduje nierównomierny odpływ wody lub utratę wody/wilgoci i przebarwienia. Struktura bardziej ścisła ma powierzchnię zbliżoną do szarego, a bardziej porowata zbliżoną do białego z powodu większego stopnia utraty wilgoci. Żadne z wyżej wymienionych wad estetycznych nie obniżają właściwości konstrukcyjnych elementów prefabrykowanych. Dla właściwości tych elementów najistotniejsze jest zbrojenie oraz jakość użytego betonu. Wady nieistotne i usuwalne nie mają wpływu na wartość elementów prefabrykowanych, a w konsekwencji na ich cenę.

/dowód: opinia biegłego w dziedzinie budownictwa k. 853 -874/

W Polsce działa od czterech do ośmiu podmiotów, które mogły się podjąć produkcji prefabrykatów będących przedmiotem umowy zawartej pomiędzy powódką, a E. M..M. M. Sp.j. w restrukturyzacji. Prefabrykaty będące przedmiotem sporu spełniają definicję wyrobu budowlanego wykonanego w oparciu o indywidualną dokumentację techniczną. Prefabrykacja elementów żelbetowych konstrukcyjnych to technologia powszechnie coraz częściej

stosowana w budownictwie ze względu na możliwość technicznego przyspieszenia inwestycji, brak uzależnienia od czynników pogodowych oraz zmniejszenia ilości osób koniecznych do jej zmontowania na budowie. Technologia prefabrykatów jest coraz bardziej powszechna, ale wymaga do jej realizowania możliwości tzw. przemysłu ciężkiego. Dokumentacja warsztatowa będąca podstawą produkcji prefabrykatów jest opracowaniem autorskim jako uszczegółowienie projektu wykonawczego, gdyż zawiera w sobie rozszerzone opracowania pod względem graficznym i opisowym, których nie ma w dokumentacji wykonawczej np. łączniki pomiędzy elementami.

/dowód: uzupełniająca opinia biegłego w dziedzinie budownictwa k. 984 -984 odwrót/

Nie można rozpocząć projektowania/produkcji/prac montażowych konstrukcji HC jeśli nie dysponuje się dokumentacją do projektowania pozostałych elementów. Dźwigary można dostarczyć na budowę dopiero po dostawie i montażu słupów, jeżeli stosuje się montaż bezpośredni z dłużycy na słupy. Płyty HC są produkowane na torach o długości ca 200 mb, a po wyprodukowaniu tną się je na odpowiednie długości.

/dowód: uzupełniająca opinia biegłego w dziedzinie budownictwa k. 998 -999 odwrót/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo uzasadnione.

Pomiędzy powódką i pozwaną E. M..M. M. sp.j. w P. została zawarta umowa, której przedmiotem była produkcja dostarczenie elementów żelbetowych, niezbędnych do wykonania inwestycji w postaci budynku biurowego z halą magazynową na nieruchomości położonej w R. przy ul. (...).

Złożony do akt sprawy egzemplarz umowy nie został wprawdzie podpisany przez powódkę, niemniej jednak powódka twierdziła, że egzemplarz umowy z jej podpisem został przesłany pozwanej E. M..M. M. sp.j., a wspólnik tej spółki (...), zeznając w charakterze strony potwierdził, że widział egzemplarz umowy podpisany przez przedstawiciela powódki.

Jak stanowi art. 78 § 1 zdanie drugie k.c. do zawarcia umowy wystarcza wymiana dokumentów obejmujących treść oświadczeń woli, z których każdy jest podpisany przez jedną ze stron.

Gdyby nawet przyjąć, że umowa pomiędzy powódką i pozwaną E. M..M. M. sp.j. w P. nie została zawarta w formie pisemnej, niewątpliwie została ona zawarta w sposób dorozumiany. Powódka wykonała przy tym swoje zobowiązanie wynikające z umowy. Natomiast pozwana E. M..M. M. sp.j. w P. odebrała elementy prefabrykowane dostarczone na plac budowy oraz dokonała zapłaty części wynagrodzenia należnego powódce.

Zgodnie z umową rozliczenie stron miało nastąpić fakturami częściowymi wystawianymi na koniec każdego miesiąca oraz fakturą końcową, a podstawę do wystawiania faktur miały być protokoły odbioru materiałów, częściowe i końcowe.

Powódka nie przedstawiła protokołów odbioru materiałów. Niemniej jednak pozwani nie kwestionowali faktu dostarczenia materiałów na plac budowy, za wyjątkiem trzech sztuk belek, bez bliższego sprecyzowania ich rodzaju i daty dostawy. Ponadto funkcję protokołu odbioru materiałów mogą pełnić listy przewozowe, zawierają bowiem szczegółowy opis elementów oraz podpisy osób uprawnionych do wydawania i odbierania elementów żelbetowych. Potwierdzają tym samym odbiór ilościowy i jakościowy dostarczonych elementów przez pozwaną E. M..M. M. sp.j.

Powódka wystawiła trzy faktury częściowe na łączną kwotę 970 930,02 zł, po uwzględnieniu faktury zaliczkowej w kwocie 338 250 zł. Pozwany P. P., jako inwestor zapłacił na rzecz powódki łącznie kwotę 614 724,68 zł. Roszczenie powódki wynikające z wykonania umowy pozostaje zatem nadal niezaspokojone w części wynoszącej 356 205,34 zł. Przy czym jak sprecyzowała powódka wynika ono z faktur nr (...) z dnia 30 listopada 2017 r. oraz nr (...) z dnia 29 grudnia 2017 r.

Pozwana E. M..M. M. Sp.j. w P. w dniu 16 lipca 2018 r. uznała swój dług wobec powódki w wysokości 356 205,34 zł. Natomiast w dniu 21 września 2018 r. złożyła powódce oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia oraz obciążeniu jej karą umowną. Z kolei w dniu 11 października 2018 r. złożyła powódce oświadczenie o potrąceniu swojej wierzytelności w łącznej kwocie 283 925,33 zł z wierzytelnością powódki. Dodatkowo zakwestionowała obciążenie jej wynagrodzeniem w łącznej kwocie 61 452,93 zł netto za belki, które nigdy nie zostały wyprodukowane i dostarczone oraz za belki wyprodukowane przez powódkę po dniu wstrzymania przez nią produkcji prefabrykatów.

Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu określną w art. 5 k.c. na pozwaną spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających istnienie wierzytelności zgłoszonej do potrącenia oraz niezasadne obciążenie jej przez powódkę wynagrodzeniem w łącznej kwocie 61 452,93 zł netto za belki niedostarczone bądź wyprodukowane i dostarczone po skutecznym wstrzymaniu produkcji.

Niezależnie od kwalifikacji umowy łączącej powódkę i pozwaną E. M..M. M. Sp.j. wada fizyczna polega na niezgodności z umową elementów prefabrykowanych wyprodukowanych i dostarczonych przez powódkę (art. 556¹ § 1 k.c. stosowany odpowiednio).

Pozwana powoływała się na niejednorodną kolorystkę płyt HC nad częścią biurową budynku, nieprawidłowo dobraną szpachlę, ubytki i uszkodzenia słupów, belek i dźwigarów.

Umowa zawarta przez strony nie zawierała warunku jednorodności prefabrykatów, a technologia produkcji tych elementów wytwarzanych z naturalnego betonu, powoduje, że ich brawa jest niejednorodnie szara. W warunkach technicznych wykonywania prefabrykowanych elementów konstrukcji z betonu zbrojonego stalą statyczną i sprężynową, stanowiących załącznik pozwana określiła, cechy jakościowe produkowanych przez nią wyrobów, wskazując m.in. na różnice w kolorze poszczególnych elementów, niejednorodną barwę, dopuszczalność wykonywania miejscowych poprawek kosmetycznych przy pomocy materiałów dedykowanych do naprawy konstrukcji betonowych oraz dopuszczalność mechanicznego uszkodzenia ich krawędzi do 5 mm, a w przypadku krawędzi niepodporowych płyt HC – do 10 mm.

Pozwana E. M..M. M. Sp.j. nie wykazała, że kwestionowane przez nią cechy jakościowe elementów wyprodukowanych i dostarczonych przez powódkę odbiegały od właściwości określonych w warunkach technicznych.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powódka uznała wadę w postaci wyszczerbienia konsoli słupa S4. (...) i zobowiązała się pokryć koszty kosmetyki tego wyszczerbienia. Strona pozwana nie wykazała jednak kosztów z tym związanych.

Ponadto ustawa nie reguluje szczegółowo zasad obliczania obniżonego wynagrodzenia. Kodeks cywilny zawiera jedynie ogólną wskazówkę, że obniżenie powinno być dokonane „w odpowiednim stosunku”. Mając na uwadze odesłanie do przepisów o rękojmi przy sprzedaży, a zatem także regulacji zawartej w przepisie art. 560 § 3 k.c. obniżenie wynagrodzenia powinno nastąpić w takim stosunku w jakim wartość dzieła/robót budowlanych wolnego do wad pozostaje do jego wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2.03.2006 r., I CSK 22/05, Opubl. Legalis, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 22.05.2014 r., I ACa 1588/13, Opubl: www.orzeczenia.ms.gov.pl, A. Brzozowski, [w:] System Prawa Prywatnego, Tom 7, Prawo zobowiązań – część szczegółowa, red. J. Rajski, Warszawa 2004, str. 373 -374). Koszty usunięcia wad nie są równoznaczne z zakresem obniżenia wynagrodzenia. Roszczenie o obniżenie ceny nie jest bowiem roszczeniem odszkodowawczym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11.12.2009 r., V CSK 180/09, L.).

Podnieść także należy, że pozwana nie dochowała aktu pilności nakładającego na nią obowiązek zawiadomienia powódki o wadzie na piśmie w ciągu 48 godzin od ich ujawnienia (§ 7 ust. 2 ogólnych warunków umowy dostawy), albowiem wiadomości mailowe tego wymogu nie spełniają. Natomiast pismo zawierające wezwanie do usunięcia wad zostało sporządzone w dniu 15 maja 2018 r. czyli po upływie terminu określonego w § 7 ust. 2 ogólnych warunków umowy dostawy.

Brak jest również podstaw do przyjęcia, że powódka uchybiła terminowi realizacji umowy. Po pierwsze bowiem rozpoczęcie realizacji umowy powinno nastąpić w terminie uzgodnionym i potwierdzonym przez obie strony w Harmonogramie dostaw, określającym daty i godziny podstawiania samochodów z dostawą na plac budowy oraz kolejność montażu (§ 7 ust. 4 umowy). Pozwana nie wykazała, że taki harmonogram nie został przez strony uzgodniony. Po drugie warunkiem dotrzymania przez powódkę terminów realizacji umowy było wpłacenie przez zamawiającego zaliczki w wysokości 25 %. Zaliczka ta została uiszczona dopiero w dniu 3 października 2017 r., podczas gdy umowa miała być realizowana od 11 września 2017 r. Po trzecie nastąpiło wstrzymanie przez pozwaną produkcji części elementów z przyczyn niezależnych od powódki. Należy również podkreślić, że zgodnie z § 8 ust. 4 ogólnych warunków umów dostawy podstawą naliczania kary umownej jest opóźnienie powódki w dostawach materiału w stosunku do przyjętego i zaakceptowanego przez strony harmonogramu dostaw, który nigdy nie został przyjęty.

Odnosząc się do kwestii braku wstrzymania produkcji części elementów, powódka nie uznawała swojej odpowiedzialności za ten stan rzeczy, powołując się na błędne określenie przez pozwaną zakresu elementów, których produkcja miała być wstrzymana, a pozwana nie udowodniła nienależytego wykonania umowy przez powódkę w tym zakresie. Wskazać także należy, że strony nigdy nie zawarły aneksu do umowy zmieniającego zakres rzeczowy elementów żelbetowych wskazanych w załączniku Nr 2 do umowy. Powódka nie miała zatem obowiązku wstrzymywania produkcji jakichkolwiek elementów objętych tych załącznikiem.

Z poczynionych ustaleń wynika, że pracownicy powódki w korespondencji mailowej z pozwaną potwierdzili błędne obciążenie jej wynagrodzeniem za trzy belki do konstrukcji budynku biurowego, które nie zostały dostarczone na budowę. Nie jest jednak znane oznaczenie tych belek i nie zostało sprecyzowane przez pozwanego M. M. (2) w takcie przesłuchania charakterze strony. W konsekwencji nie można ustalić zakresu wynagrodzenia powódki ujętego w fakturze, które odnosi się do tych trzech elementów.

W związku z powyższym pozwana E. M..M. M. Sp.j. w P. nie udowodniła, że przysługuje jej wierzytelność wobec powódki przedstawiona do potrącenia, jak również nie wykazała, że w kwestionowanym przez nią zakresie wierzytelność dochodzona przez powódkę nigdy nie powstała.

Z tych wszystkich przyczyn żądanie zapłaty przez pozwaną E. M..M. M. Sp.j. w P. kwoty 356 205,34 zł było w pełni zasadne.

Jak stanowi art. 22 § 2 k.s.h. każdy wspólnik spółki jawnej odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31.

Zgodnie art. 31 § 1 k.s.h. wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność wspólnika). Według art. 31 § 2 k.s.h. przepis § 1 nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna.

W związku powyższym pozwani M. M. (2) i M. M. (3), będący wspólnikami pozwanej spółki jawnej, ponoszą odpowiedzialność za jej zobowiązania solidarnie ze sobą oraz ze spółką.

Obowiązek spełnienia dochodzonego roszczenia przez pozwanego P. P. powódka wywodziła z treści art. 647¹ § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem inwestor odpowiada solidarnie z wykonawcą (generalnym wykonawcą) za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy z tytułu wykonanych przez niego robót budowlanych, których szczegółowy przedmiot został zgłoszony inwestorowi przez wykonawcę lub podwykonawcę przed przystąpieniem do wykonywania tych robót, chyba że w ciągu trzydziestu dni od dnia doręczenia inwestorowi zgłoszenia inwestor złożył podwykonawcy i wykonawcy sprzeciw wobec wykonywania tych robót przez podwykonawcę.

Pozwany P. P. nie kwestionował, że był inwestorem inwestycji realizowanej przez E. M..M. M. sp.j. w P., podnosił natomiast, że przedmiotem umowy łączącej powódkę i generalnego była zgodnie z jej nazwą dostawa elementów

prefabrykowanych, a nie wykonanie robót budowlanych, a tym samym nie zaistniały podstawy do przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora za zapłatę wynagrodzenia należnego powódce.

Zgodnie z art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Przedmiotem dostawy w świetle art. 605 k.c. są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku, które mają być wytworzone w przyszłości przez dostawcę i dostarczane przez niego częściami lub okresowo na rzecz odbiorcy zobowiązanego do odbierania tych rzeczy i zapłaty ceny.

Wymóg oznaczenia rzeczy co do gatunku powoduje, że przedmiotem świadczenia zawsze będą rzeczy zamienne (por. W.J. Katner, w: System Prawa Prywatnego, t. 7, 2011, Nb 25, s. 251). Takich cech nie posiada umowa, której przedmiotem było zobowiązanie się przedsiębiorcy do jednorazowego wyprodukowania – na zamówienie – ściśle zindywidualizowanego i wysoce specjalistycznego urządzenia technicznego (por. wyrok SN z 21.7.2016 r., II CSK 674/15, L.; wyrok SA w Szczecinie z 21.8.2014 r., I ACa 398/14, L., oraz wyr. (...) z 24.2.2015 r., KIO 243/15, L.). Nie stanowi umowy dostawy taka umowa, w ramach której dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonej co do tożsamości według zamówienia drugiej strony (np. namalowanie obrazu). Wytworzenie rzeczy oznaczonej co do tożsamości (zindywidualizowanej) następuje w wykonaniu umowy o dzieło (por. J. Skąpski, w: System Prawa Cywilnego, t. III, cz. 2, s. 185), tym też obie umowy różnią się od siebie.

Odnosząc powyższe uwagi do ustalonego stanu faktycznego należy wskazać, że przedmiotem umowy zawartej przez powódkę i E. M..M. M. sp.j. w P. było wyprodukowanie i dostarczenia elementów żelbetowych – określonych w załączniku Nr 2, niezbędnych do wykonania inwestycji w postaci budowy budynku biurowego wraz z halą magazynową, zgodnie z dostarczoną mu przez zamawiającego kompletną dokumentacją techniczną (projekt warsztatowy). Elementy żelbetowe wyprodukowane przez powódkę miały zindywidualizowany charakter i nie mogły być wykorzystane do realizacji żadnej innej inwestycji. W związku z tym nie można uznać, że powódkę i generalnego wykonawcę łączyła umowa dostawy. Nie była to również umowa o dzieło, albowiem powódka miała wykonać elementy żelbetowe zgodnie z projektem warsztatowym, będącym uszczegółowieniem projektu całego obiektu. Elementy wyprodukowane przez powódkę tworzą konstrukcję całego budynku. Wytworzenie zindywidualizowanych elementów nadających się do pełnej integracji w zaprojektowany obiekt budowlany pozwala na zakwalifikowanie spornej umowy jako umowy o roboty budowlane (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lutego 2021 r., I AGa 137/20, k. 1043 -1063 odwrót).

Ze względu na ochronny cel przepisu art. 647¹ k.c. możliwe są umowy o roboty budowlane, których przedmiotem nie jest wykonanie całego obiektu budowlanego, lecz jego części, albo prac, których rezultatem nie jest wykonanie całego obiektu, ani nawet jego dającej się wyodrębnić części, a które jednak składają się na wykonanie obiektu, stanowiąc część składową finalnego rezultatu. Dotyczy to zwłaszcza dużych inwestycji, w realizacji których bierze udział wielu wykonawców i podwykonawców, wykonujących określone fragmenty, czy wyodrębnione części obiektu (por. wyrok SA w Białymstoku z 19.11.2015 r., I ACa 607/15, L.). Wykonawca nie zawsze zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, ale do wykonania określonych robót budowlanych. W związku z tym może zostać zakwalifikowana jako umowa o roboty budowlane umowa o wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego konstrukcji metalowej mostu (por. wyrok SN z 12.10.2011 r., II CSK 63/11, L.), czy też umowa dotycząca wykonania instalacji wodno-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania (por. wyrok SA w Katowicach z 6.9.2016 r., V ACa 935/15, L.). Dla kwalifikacji przedmiotu umowy nie ma również znaczenia, że roboty budowlane zostały zrealizowane poza palcem budowy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lutego 2021 r., I AGa 137/20, k. 1043 -1063 odwrót). Istotne jest bowiem, czy przedmiotowe prace składają się na wykonanie obiektu, stanowiąc część składową finalnego rezultatu. Należy podkreślić, że prefabrykacja elementów żelbetowych konstrukcyjnych to technologia mająca zastąpić potrzebę wykonywania tego rodzaju robót na placu budowy, co służy przyspieszeniu inwestycji, nieuzależnieniu jej od czynników pogodowych oraz zmniejszeniu ilości osób koniecznych do wykonania prac na budowie.

Pozwana E. M..M. M. sp.j. zgłosiła pozwanemu P. P. na piśmie szczegółowy przedmiot robót budowlanych wykonanych przez powódkę przed przystąpieniem do ich wykonania, a M. F. w imieniu pozwanego P. P. potwierdził otrzymanie zgłoszenia bez zastrzeżeń co do wykonania robót przez powódkę.

Należy podkreślić, że na etapie realizacji inwestycji nie budziło wątpliwości ani skuteczne zgłoszenie inwestorowi powódki jako podwykonawcy, ani też solidarna odpowiedzialność pozwanego P. P. za zapłatę wynagrodzenia należnego powódce P. P. osobiście oraz za pośrednictwem M. F. brał udział w negocjacjach dotyczących zapłaty wynagrodzenia należnego powódce, zapłacił jego część, powołując się na solidarną odpowiedzialność inwestora za zobowiązania generalnego wykonawcy, jak również deklarował wolę zapłaty pozostałej części wynagrodzenia należnego powódce w ratach. Pozwany P. P. na podstawie umowy zawartej z pozwaną E. M..M. M. sp.j. był uprawniony do zatrzymania części wynagrodzenia należnego generalnemu wykonawcy odpowiadającą roszczeniom podwykonawców i dokonać na ich rzecz bezpośredniej zapłaty. Co więcej pozwany P. P. zatrzymał część wynagrodzenia należnego pozwanej E. M..M. M. sp.j., odpowiadającą roszczeniu powódki, ale zaspokoił to roszczenie tylko w części.

Jak stanowi art. 55⁴ k.c. nabywca przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego jest odpowiedzialny solidarnie ze zbywcą za jego zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa, chyba że w chwili nabycia nie wiedział o tych zobowiązaniach, mimo zachowania należytej staranności. Odpowiedzialność nabywcy ogranicza się do wartości nabytego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa według stanu w chwili nabycia, a według cen w chwili zaspokojenia wierzyciela.

Pozwana (...) sp. z o.o. sp.k. w K. jest nabywcą przedsiębiorstwa prowadzonego pod nazwą T. P. P. w K., a jednocześnie nie wzruszyła domniemania, że posiadała wiedzę o zobowiązaniach zbywcy związanych z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa, w związku z czym odpowiada solidarnie z pozwanym P. P. za jego zobowiązania wobec powódki.

Ponieważ pozwana (...) sp. z o.o. sp.k. w K. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania pozwanego P. P. do wartości nabytego przedsiębiorstwa Sąd stosownie do treści art. 319 k.p.c. zastrzegł pozwanej prawo do powoływania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie odpowiedzialności.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd orzekł jak w (...) pierwszym wyroku.

O odsetkach za opóźnienie w transakcjach handlowych od pozwanej E. M..M. M. sp. j. Sąd orzekł na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. z dnia 23 lutego 2021 r. Dz.U. z 2021 r. poz. 424), przyjmując za podstawę wymagalności poszczególnych świadczeń termin spełnienia świadczenia określony w umowie, wynoszący 30 dni od daty dostarczenia faktury pozwanej z uwzględnieniem treści art. 7 ust. 4 w/w ustawy, który w przypadku, gdy nie jest możliwe ustalenie dnia doręczenia faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi stanowi, że termin zapłaty jest liczony od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi. Natomiast o obowiązku zapłaty przez pozwaną E. M..M. M. sp. j. rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 165,95 zł, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro orzeczono na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Na podstawie art. 22 § 2 k.s.h. pozwani M. M. (2) i M. M. (3), będący współnikami pozwanej spółki jawnej, ponoszą solidarną odpowiedzialność ze spółką za jej zobowiązania także w zakresie odsetek za opóźnienie.

Odpowiedzialność solidarna, o której mowa w art. 647¹ § 1 i 5 k.c., obejmuje jedynie wynagrodzenie należne podwykonawcy. W związku z tym, że przepis ten ma charakter wyjątku od zasady, nie można go interpretować rozszerzająco i traktować jako podstawy solidarnej odpowiedzialności względem podwykonawcy za zapłatę innych należności niż wynagrodzenie (por. wyr. SN z 10.12.2015 r., V CSK 95/15, L.). Opóźnienie kontrahenta podwykonawcy z zapłatą wynagrodzenia per se nie powoduje, że roszczenie o zapłatę odsetek może być dochodzone przeciwko podmiotom ponoszącym solidarną odpowiedzialność na podstawie art. 647¹ k.c. (por. wyr. SN z 5.9.2012 r., IV CSK 91/12, Legalis; W. Białończyk, Zakres odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia

podwykonawcy (art. 647¹ § 3 KC), w: P. Piniór, P. Relidzyński, W. Wyrzykowski, E. Zielińska, M. Żaba (red.), Prawo handlowe. Między teorią, praktyką a orzecznictwem. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Januszowi Strzępce, Warszawa 2019, s. 13; M. Rzewuska, Odpowiedzialność solidarna inwestora i generalnego wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r., Studia Prawnicze. Rozprawy i Materiały 2017, Nr 2 (21), s. 107). Podmioty ponoszące solidarną odpowiedzialność na podstawie art. 647¹ k.c. są zobowiązane zapłacić odsetki za opóźnienie po skutecznym wezwaniu ich przez podwykonawcę do zapłaty wynagrodzenia. Roszczenie o spełnienie świadczenia o zapłatę wynagrodzenia wynikające z art. 647¹ k.c. ma bowiem charakter bezterminowy (por. wyrok SN z 10.12.2015 r., V CSK 95/15, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 13.5.2015 r., V ACa 827/14, Legalis; wyr. SN z 5.9.2012 r., IV CSK 91/12, Legalis por. J.A. Strzępka, Odpowiedzialność inwestora i wykonawcy (generalnego wykonawcy) za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy robót budowlanych, w: J.A. Strzępka (red.), Umowa o podwykonawstwo robót budowlanych, 2019, s. 145 i 147–148).

Pozwani P. P. oraz (...) sp. z o.o. sp. k. w K. zostali wezwani przez powódkę do spełnienia świadczenia dochodzonego pozwem pismami nadanymi w urzędzie pocztowym w dniu 12 czerwca 2021 r. W pismach tych powódka zastrzegła siedmiodniowy termin do spełnienia świadczenia pod rygorem wniesienia pozwu.

Powódka nie przedstawiła dowodów doręczenia powyższych pism, w związku z powyższym sąd przyjął, że adresaci mogli zapoznać się z ich treścią najpóźniej siedem dni po nadaniu.

Wezwanie do zapłaty dla pozwanego P. P. zostało przesłane na adres lokalu, w którym pozwany nie prowadził już indywidualnej działalności gospodarczej, a ponadto w nim już nie mieszkał. Jak bowiem wynika z postępowania w przedmiocie przywrócenia pozwanemu P. P. terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, pozwany od kwietnia 2018 r. mieszka w miejscowości O..

W konsekwencji pozwany P. P. został skutecznie wezwany do zapłaty wynagrodzenia należnego powódce dopiero na skutek powzięcia wiedzy o wydaniu nakazu zapłaty z dnia 26 listopada 2018 r., co nastąpiło w dniu 28 stycznia 2019 r., a następnie wniesieniu sprzeciwu od tego nakazu, w którym pozwany odniósł się do żądania pozwu wniesionego przeciwko niemu.

W związku z powyższym roszczenie przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. sp. k. stało się wymagalne w dniu 26 czerwca 2018 r. (12 czerwca + 7 dni + 7 dni). Natomiast roszczenie przeciwko pozwanemu P. P. stało się wymagalne w dniu 4 lutego 2019 r. (28 stycznia + 7 dni). Od dni następnych powódce przysługują odsetki za opóźnienie w zapłacie dochodzonych należności.

Odsetki za opóźnienie w zapłacie należności głównej przez poszczególnych pozwanych z różnych podstaw prawnych w zakresie pokrywającym się służą zaspokojeniu tego samego interesu powódki, co prowadzi do powstania tzw. solidarności nieprawidłowej dłużników, należało zatem zastrzec, że spełnienie świadczenia przez któregokolwiek z pozwanych zwalnia pozostałych do wysokości dokonanej zapłaty.

W pozostałej części powództwo okazało się niezasadne. Pozwani P. P. oraz (...) sp. z o.o. sp.k. w K. nie są zobowiązani do zapłaty na rzecz powódki odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, albowiem nie byli stroną transakcji handlowej, ponadto nie opóźniali się z zapłatą dochodzonej należności głównej przed datą wezwania ich do jej zapłaty.

Powództwo wniesione przeciwko (...) sp. z o.o. w K. było niezasadne w całości. Spółka ta nie powstała bowiem wskutek przekształcenia przedsiębiorcy P. P. w jednoosobową spółkę kapitałową, a tym samym nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania pozwanego P. P. wobec powódki.

O kosztach procesu pomiędzy powódką i pozwanymi E. M..M. M. sp.j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. sp.k. w K. Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c., to jest zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwani E. M..M. M. sp.j. w P., M. M. (2) i M. M. (3) przegrali proces w całości, natomiast pozwani (...) sp. z o.o. sp.k. w K. przegrali proces niemal w całości. W konsekwencji

należało włożyć na pozwanych solidarnie obowiązek zwrotu powódce całości poniesionych kosztów procesu, które obejmują opłatę sądową od pozwu w wysokości 17 811 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 10 800 zł, ustalone w wysokości stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) wydatek w kwocie 17 zł w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa oraz wydatek na koszty opinii biegłego sądowego w dziedzinie budownictwa w kwocie 4 000 zł.

O kosztach procesu pomiędzy powódką i pozwaną (...) sp. z o.o. w K. Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. to jest zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W tym zakresie powódka przegrała proces w związku z czym jest zobowiązana zwrócić pozwanej niezbędne koszty procesu obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 10 800 zł, ustalone w wysokości stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) oraz wydatek w kwocie 17 zł w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c. Sąd nakazał ściąganie solidarnie od pozwanych E. M..M. M. sp.j. w P., M. M. (2), M. M. (3), (...) sp. z o.o. sp.k. w K. jako strony przegrywającej proces, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwoty 3 131,21 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych na koszty sporządzenia opinii biegłego sądowego w dziedzinie budownictwa.

ZARZĄDZENIE

doręczyć pełnomocnikowi powódki oraz pełnomocnikowi pozwanych P. P., (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. sp. k. w K. odpisy wyroku z dnia 29 czerwca 2021 r. wraz z uzasadnieniem.